

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

U.off. offl. § 15

Høringsuttalelse - Delutredning 1 Hvitvaskingslovutvalget

Vi viser til Finansdepartementets brev av 15. februar 2016, der departementet ber merknader til NOU 2015:12 Ny lovgivning om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering, første delutredning, av 6. november 2015 Oppdraget NOU 2015: 12 besvarer er å:

- Vurdere og fremme forslag til hvordan registrering/autorisering av og tilsyn med nye og eksisterende grupper rapporteringspliktige som i dag ikke er underlagt hvitvaskingstilsyn, bør organiseres, herunder fremsette forslag til hvilken myndighet som bør ha ansvar for tilsynet, og forslag til regulering av tilsyns- og sanksjonskompetanse.
- Vurdere om det bør innføres en beløpsgrense for kontantvederlag, og hvordan en slik eventuell begrensning bør håndheves, jf. at en effektiv begrensning på adgangen til å motta større kontantvederlag kan være et alternativ til rapporteringsplikt for grupper som blir rapporteringspliktige først ved kontantvederlag over et visst beløp. Utvalget bør innhente opplysninger om erfaringer fra andre land med beløpsmessige begrensninger på adgangen til å motta kontanter. Fordeler og ulemper ved hhv. beløpsgrense for kontantbetaling og rapporteringsplikt og hvitvaskingstilsyn, skal belyses.

Skatte- og avgiftskriminalitet er et omfattende samfunnsproblem og det benyttes et bredt spekter av metoder for å hvitvaske utbyttet av skatte- og avgiftskriminalitet. En viktig strategi for å bekjempe skatte- og avgiftskriminalitet er å frata de kriminelle utbyttet. Skattedirektoratet stiller seg derfor positive til tiltak som kan bekjempe hvitvasking.

I utredninger er det vurdert å begrense adgangen til å betale gjenstander med kontanter som et alternativ til rapporteringsplikt etter hvitvaskingsloven. Skattedirektoratet mener at en kontantbegrensningsregel kan bidra til å redusere hvitvasking ved kjøp av dyre gjenstander. På den annen side kan et slikt forbud omgå. Effekten av et slikt forbud vil være avhengig av håndhevelsen og sanksjoneringen ved brudd på regelen. Skattedirektoratets vurdering er at en kontantbegrensningsregel uansett ikke vil være like effektiv som en fungerende rapporteringsplikt. Skattedirektoratet er derfor av den oppfatning at rapporteringsplikten etter hvitvaskingsloven ikke bør oppheves for forhandlere av gjenstander.

For at rapporteringsplikten etter hvitvaskingsloven skal fungere effektivt som et tiltak for å bekjempe hvitvasking og terrorfinansiering må reglene håndheves og det må få konsekvenser for de

som ikke oppfyller regelverket. Skattedirektoratet støtter derfor opprettelsen av et tilsyn for forhandlere av gjenstander.

Utvalget sier videre i pkt 4.5.3 på side 38 i NOU 2015:12

"I valget mellom å plassere tilsynsoppgaven hos Finanstilsynet eller Skatteetaten, mener utvalget, med unntak av utvalgsmedlem Utne, at Skatteetaten er å foretrekke. Etter Utnes oppfatning bør valg av tilsynsorgan for forhandlere av gjenstander, vurderes nærmere i lys av et eventuelt kontantforbud og de samlede krav til ressursbruken på området."

Skattedirektoratet ønsker at Skatteetaten skal ta samfunnsansvar og stiller seg ikke negative til at en slik oppgave blir lagt til Skatteetaten. Vi ønsker imidlertid å gi noen merknader knyttet til vurdering av en eventuell plassering av tilsynsansvar i Skatteetaten. Som utredningen påpeker er ikke tilsyn av rapporteringspliktig etter hvitvaskingsloven innenfor Skatteetatens kjerneoppgaver. Det vil sannsynligvis ikke være samsvar med hvilke kontrollobjekt som blir valgt ut for skatte- og avgiftskontroll og kontrollobjekter som blir valgt ut til tilsyn etter hvitvaskingsloven. Etter vår vurdering må et tilsyn bygges opp på siden av eksisterende skatte- og avgiftskontroll.

Når det gjelder hvordan et slikt tilsyn kan organiseres viser vi til pkt. 3 i notat av 12.2.2013 til Finansdepartementet der Skattedirektoratet på oppdrag fra Finansdepartementet har utredet muligheten for å påta seg tilsynsansvar for forhandlere av dyre gjenstander og tilbydere av virksomhetstjenester.

Arbeidet med utvelgelse av tilsynsobjekter vil også påvirkes av om man oppretter et register for rapporteringspliktige forhandlere av varer eller om man legger opp til et risikobasert tilsyn. Det bør utredes nærmere om det skal opprettes et register. Vi viser også til våre vurderinger i pkt 4. i notat av 12.2.2013 til Finansdepartementet.

Skatteetaten er allerede tilført en rekke nye oppgaver. Skatteetatens samlede kapasitet til å ta imot nye oppgaver må også være en del av vurderingen, både når det gjelder plassering og hvilke rammebetingelser som skal gis ved tildeling av tilsynsoppgaven. En forutsetning for at skatteetaten skal kunne påta seg tilsynsoppgaven og løse den på en god måte er at etaten får tilstrekkelige ressurser til å etablere og forvalte tilsynsoppgaven. I pkt 8 i notat av 12.2.2013 til Finansdepartementet har vi anslått personalkostnader til ca. 8 mill. I tillegg kommer andre driftskostnader. Vi har også anslått kostnader til systemmessige investeringer på 10-20 mill. driftskostnader i størrelsesorden 15 % av investeringskostnadene.

Lovmessige konsekvenser må også utredes nærmere i tilknytning til valg av tilsynsmyndighet og løsning for tilsynsoppgaven.

Vennligst oppgi vår referanse ved henvendelser i saken.

Med hilsen

Line Wilberg
Seksjonssjef
Regionavdelingen
Skattedirektoratet

Henry Larsen

Vedlegg
Notat av 12.2.2013 til Finansdepartementet.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer